

res med en sidste frist for ophævelse af undtagelsesbestemmelserne.

Til pkt. 2.

I nyere lovgivning på den industrielle retsbeskyttelses område er den nye lov i almindelighed gjort anvendelig også på rettigheder, der er opstået, medens den ældre lov var gældende.

I overensstemmelse hermed fastsættes det i nærværende bestemmelse, at den nye lov skal gælde også for patenter, der er meddelt i henhold til den hidtidige lovgivning. Den af komiteerne foreslåede betingelse for anvendelsen på ældre patenter: at patentet stadig er i kraft bør udgå, da patenttiden i nærværende forslag forudsættes at være den samme som efter gældende lov.

Det samme gælder patenter, der meddeles efter den nye lovs ikrafttræden, og for hvis vedkommende ansøgningen er behandlet og afgjort i henhold til bestemmelserne i den hidtidige lovgivning, jfr. pkt. 6.

I de særlige tilfælde, hvor den nævnte hovedregel kunne føre til urimelige resultater, er optaget undtagelsesbestemmelser i pkt. 3-10.

Endvidere tager stk. 2 i nærværende bestemmelse sigte på at afbøde det forhold, at betingelserne for forbenyttelsesret i henhold til forslaget § 4 er gjort strengere end efter den nu gældende patentlov. Det bestemmes, derfor, at forbenyttelsesret, der er erhvervet i henhold til den hidtidige lovs § 6 ikke påvirkes af den nye lovs tilsvarende regler.

Til pkt. 3.

Forslaget indebærer, at man på væsentlige punkter udvider kredsen af de omstændigheder, der har nyhedshindrende virkning, jfr. bemærkningerne til § 2.

Det ville imidlertid være ubilligt over for indehavere af ældre patenter at berøve disse et patent, som opfylder de betingelser for patenterbarhed, som gjaldt, da patentet blev meddelt.

Efter nærværende bestemmelse kan derfor patenter, der er meddelt eller meddeles i henhold til den hidtidige lovgivning, jfr. pkt. 6, kun kendes ugyldige i henhold til bestemmelserne i den gældende patentlovs § 24.

Da forslaget i modsætning til komiteerne oprettholder den nuværende patenttid, jfr. bemærkningerne til § 40, er stk. 1 udgået.

Til pkt. 4.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 1, indebærer forslaget en udvidelse af området for de patenterbare opfindelser. Efter bestemmelsen i forslaget § 13 kan en inden lovens ikrafttræden ind-

given ansøgning f. eks. på en fremgangsmåde til fremstilling af en kemisk forbindelse efter lovens ikrafttræden ændres til en ansøgning om patent på det ved fremgangsmåden fremstillede nye stof, hvis der i de oprindelige akter er grundlag herfor.

Man bør imidlertid undgå, at en sådan udvidelse af beskyttelsesområdet går ud over andre, der i tiden indtil lovens ikrafttræden, har udnyttet de på den tid ikke patenterbare produkter m. v. eller har truffet væsentlige foranstaltninger til en sådan udnyttelse.

De pågældende bør derfor tillægges en ret af samme art som forbenyttelsesretten i henhold til § 4, således at de i et vist omfang kan fortsætte med at udnytte opfindelsen, selv om en anden opnår patent på denne.

Et tilsvarende spørgsmål opstår derved, at § 3 i forhold til den gældende patentlov medfører en udvidelse af den eneret, som patentet indebærer.

I stk. 2 bestemmes det derfor, at den, som ved lovens ikrafttræden udnytter en opfindelse, på hvilken en anden har patent, uden dog at krænke patentet efter reglerne i den gældende patentlovs § 5, er berettiget til at fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter.

Til pkt. 5.

Den af forslaget § 2 følgende udvidelse af det materiale, som skal betragtes som nyhedshindrende, kan virke ubilligt over for opfindere, der tidligere har offentliggjort opfindelsen på en måde, som efter den da gældende lov ikke var til hinder for at opnå patent, medens offentliggørelsen efter den nye lov er nyhedsskadelig.

I sådanne tilfælde, hvor opfinderen har handlet i tillid til gældende lov, bør den pågældende fortsat kunne få et gyldigt patent, ligesom han, hvis patentet allerede er meddelt, ikke bør være udsat for, at patentets gyldighed anfægtes efter reglerne i den nye lov. For opnåelse af patent er det dog en forudsætning, at ansøgningen indleveres inden en vis tid efter lovens ikrafttræden. Denne frist er sat til 6 måneder, d. v. s. med udløb den 1. januar 1968.

Til pkt. 6.

Såfremt den nye lovs patenterbarhedsregler skulle anvendes også på ansøgninger, som er under behandling ved lovens ikrafttræden, måtte det anses for nødvendigt, at patentmyndigheden underkastede sådanne ansøgninger en fornyet prøvelse, uanset at en væsentlig del af den hidtil påkrævede undersøgelse var tilendebragt.

Det kan imidlertid ikke anses for påkrævet at foretage en sådan fornyet prøvelse, idet udvidelsen